

De inneming van Antwerpen

Het College van Burgemeester en Schepenen en de Intercommunale Commissie van Antwerpen aan hun landgenoten.

Er wordt tegen de bevolking van Antwerpen, hare magistraten en notabelen een schandelijke laster in omloop gebracht, en wel met zulke boze volharding, dat wij hem onmogelijk langer kunnen dulden.

Een naamloos pamflet, getrokken op een aanzienlijk aantal exemplaren verspreidt de afschuwelijke beschuldigingen dat de burgerlijke overheid de stad zou overgegeven hebben in weerwil van de onderrichtingen der krijgsoverheid. Dat Antwerpen verzocht was zes-entwintig uren stand te houden, en ogenblikkelijk zou gecapituleerd hebben; dat zodoende twintigduizend man Belgische troepen gedwongen werden zich in Nederland te verschuilen: dat de Belgische regering een onderzoek zou ingesteld, en twee Staatsministers naar den Haag gezonden hebben, die in heftige bewoordingen hun afkeuring te kennen gaven.

Het artikel sluit met de schimprede tegen de stad Antwerpen die overgelaten wordt aan het misprijzen van het land.

Dit schimpschrift geeft zich uit voor de kopij van een artikel uit De Tijd, van Amsterdam, overgenomen door een Belgisch dagblad te Londen. Welnu, de hoofdopsteller van De Tijd heeft ons laten weten dat het zozegd artikel nooit in zijn blad verschenen is. Wij staan dus tegenover een vals stuk en naamloze lasteraars die, om aan hun verzinsels eenig krediet te geven, niet aarzelen beschuldigingen, die ze niet durven ondertekenen, toe te schrijven aan een eerlijk dagblad.

Tegenover de beweringen die zij uitbrengen stellen wij voor het geheel en al de bijzonderheden een absolute logenstraffing.

Onwaar is het, dat de burgerlijke overheid zou gehandeld hebben in tegenstrijdigheid met de onderrichtingen van de militaire overheid. De waarheid is, dat de krijgsoverheid schriftelijk, volledig en zonder het minste voorbehoud, de overeenkomst goedgekeurd heeft, gesloten door de gemeente overheid om een einde te stellen aan een beschieting die volkomen nutteloos geworden was voor de nationale verdediging.

Het is vals te beweren dat de tussenkomst der burgerlijke overheid aan de Duitse troepen het middel gegeven heeft om een deel der in aftocht zijnde Belgische troepen te bereiken of hun den weg te versperren. De waarheid is, dat Antwerpen zich stoïek heeft laten beschieten om de redding van het leger dat de plaats ontruimde te verzekeren.

Zo een gedeelte van onze vesting troepen de Hollandse grens is moeten overtrekken, dan geschiedde dit om militaire redenen die geen betrekking hebben met de tussenkomst der gemeentelijke overheid.

De 2de veldlegerdivisie die den aftocht dekde en Antwerpen, het laatst verliet is geheel aan den IJzer aangeland.

Ten slotte is het een onbeschaamde leugen te durven zeggen dat de Belgische Regering er aan gedacht heeft onze daden te laken, te dien opzichte een onderzoek instelde en twee

Staatsministers naar Holland afvaardigde. Nooit hebben de twee Staatsministers de schandelijke taal gesproken die men hen in de mond legt.

De waarheid is geheel anders: niemand van ons heeft zich voor hen hoeven te verdedigen, wijl niemand beschuldigd werd. wat de regering betreft, zijn wij verzekerd dat de handelwijze der gemeente - overheid volkomen door haar werd goedgekeurd.

In die omstandigheden zijn de ellendige schrijvers van het pamflet, die niet aarzelen, met een schandelijk doel, laster en tweedracht te zaaien, aangeklaagd worden bij het gerecht.

Wij zijn onverschillig aan de beledigingen jegens onze persoon; wij achten het echter onzen plicht jegens het Land geen veld te laten winnen aan de leugen.

Om den moed der bevolking te kenschetsen, is het voldoende te herinneren dat de Gemeenteraad toen wij voor het onheil stond, den 4den oktober, eenparig een motie stemde die "Aan de regering en de krijgsoverheid den vastberaden wil der bevolking te kennen gaf, de verdediging der versterkte plaats Antwerpen tot het uiterste te zien drijven, zonder andere bekommering dan de nationale verdediging en zonder te letten op het gevaar voor personen of privaat-eigendommen".

Wij hopen dat deze protestactie in de geest van alle eerlijke burgers een einde zal stellen aan onrechtvaardige en lasterlijke beschuldigingen, soms zoo lichtzinnig en onder verschillende vormen uitgesproken tegen Antwerpen.

Onze landgenoten, bezielde zoals wij, met het vurigste verlangen naar eendracht, zullen integendeel vaststellen, wij zijn ervan overtuigd dat Antwerpen in die tragische uren zijn glorievol verleden indachtig was en niet te kort gekomen is aan zijne vaderlandse plichten.

Antwerpen 8 Februari 1915

Namens het college van burgemeester en schepenen
Bij verordening

De Stadssecretaris HUBERT MELIS

De Burgemeester JAN DE VOS

Namens de Intercommunale Commissie van Antwerpen

LOUIS FRANCK, gemeenteraadslid en volksvertegenwoordiger , Voorzitter

ALPH RYCKMANS, Senator, Ondervoorzitter

GUSTAVE ALBRECHT, Schepen

ED BUNGE, Koopman

F CARLIER

EDG CASTELEIN

MGR CLEYNHENS

ALFRED COOLS

D DE GUELDRE

FRED DELVAUX

DR VICTOR DESGUIN

JOS HERTOGS

PAUL KREGLINGER

JACQ LANGLOIS

CH LECLAIR

L LECLEF

GRAAF EMILE LE GRELLE

A MATTHYS
M MONTENS
K OSTERRIETH
G ROYERS
A VALERIUS
F VAN DAMME
K VAN KUYCK
LEON VAN PEBORGH
K WEYLER
H GYSELYNCK
RICH KREGLINGER
WILLY FRILING
J SCHOBENS